

[Jens Peter Jensen.]

særlig indsigt, fremfor at henvise dem til opgaver, hvor deres medleven måske er noget mindre omfattende.

Jeg vil lige føje til, at dette høje ting bør vogte sig for at skrive love, der ligesom på forhånd mistænker nogle folkevalgte for ikke at ville opføre sig ordentligt. Jeg kan godt se, at den foreslåede stramning gør det lettere at undgå tvivlstilfælde, men man bør ikke gøre noget forkert, fordi det er det letteste.

Hvad endelig angår lovforslagets § 1, punkt 1, 2 og 3, så kan vi tilsige en velvillig udvalgsbehandling.

Grove (KF):

Dette lovforslag indeholder dels bestemmelser vedrørende diætydelser og dels ændringer vedrørende kommunalt ansattes medlemskab af stående udvalg og økonomiudvalg.

Det bliver nu lovbestemt, at der kan ydes diæter for rejsetiden til amtsrådsmedlemmer, såfremt rejsen går ud over primærkommunens grænser. Det synes vi er et rimeligt forslag. Vi ved jo, at i amtskommuner kan der være langt til mødestedet, og rejsetiden kan være op til 2 timer hver vej. Derfor er det rimeligt, at denne tid bliver medregnet til mødetid.

Men når vi nu er ved at revidere loven, var det så ikke også rimeligt at se på betalingsreglerne for varetagelse af kommunale hverv? Jeg synes, det er forkert, at en halv time, ja, måske en kvart time ud over 4 timer udløser dobbelt betaling. Det vil sige – sagt på en anden måde – at ét kvarter kan udløse 175 kr. Det er måske rejsetiden, der udløser de 175 kr., og rejsetiden får man i forvejen kilometerpenge for. Ville det ikke være mere rimeligt og mere retfærdigt, hvis man gik ned på 2 timers intervaller i stedet for de nuværende 4 timers intervaller?

Der foreslås også udbetalt diæter for deltagelse i kursus m. v., står der. Vi erkender, at deltagelse i kursus kan være af betydning for kommunalbestyrelsens medlemmer, men jeg må spørge ministeren om, hvad »m. v.« dækker over. Vi ved jo alle, at en del af de kursus, der bliver afholdt, ofte i højere grad bliver betragtet som kammeratligt samvær end som belærende kursus. Det kan jo være det, det sidste »m. v.« dækker over. Der har egentlig på det kommunale område været tilstrækkeligt med rejser på skatteborgerens regning. Derfor må vi være varsomme med hensyn til kursusområdet. Det skulle nødig mistænkeliggøres, på

samme måde som rejserne har været. Derfor er vi ikke stærke tilhængere af at begynde med at betale diæter for kursus. Vi mener egentlig, at de regler, vi har haft hidtil, har virket fortræffeligt.

Lovforslaget skulle indebære en ændring og en tydeliggørelse af folkevalgte kommunalt ansattes muligheder for at være medlem af de stående udvalg og af økonomiudvalget. Vi er principielt meget betænkelige ved det store antal kommunalt ansatte, der efterhånden dominerer vores kommunale råd, og vi ønsker gerne at være med til under udvalgsbehandlingen at få de regler gennemgået meget nøje og eventuelt strammet op. Vi vil gå ind i et positivt udvalgsarbejde og prøve at få en god lov ud af det.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg kan på centrum-demokraternes vegne sige, at vi principielt kan tilslutte os forslaget. De foregående talere har rejst spørgsmålet om diætudbetalingen, og jeg kan godt forudskikke, at jeg tror ikke, vi bliver enige med fremskridtspartiet om ret meget i den forbindelse. Jeg synes, det er udtryk for en meget farlig holdning, fordi det er en form for knæfald over for den desværre almindelige undervurdering af kommunalpolitikeres arbejde.

Med hensyn til medlemskab af økonomiudvalget mener jeg nok, at det måske skal præciseres nærmere. Jeg synes, der er lidt uklarheder i det, men flere har jo også forudskikket, at det vil blive taget op i udvalget. Det bliver et af de store spørgsmål.

Vi skal i hvert fald tilkendegive vores positive holdning.

Alfred Andersen (SF):

Jeg kan med det samme tilslutte mig § 1, pkt. 2 og 3, vedrørende § 16, men jeg har lige som andre betænkeligheder ved de foreslåede ændringer i lovens § 29, som handler om inhabilitet. Forslaget kan med rette opfattes som et angreb på offentligt ansattes ret til at deltage i det politiske liv. Det er også det, der har været talt om fra nogle af ordførerne heroppe. Man kunne måske sige, at der manglede for så vidt en konsekvens i dette forslag her, for hvis man vil tale om inhabilitet i visse tilfælde for kommunalt ansatte, hvorfor så ikke tale om inhabilitet i visse tilfælde, hvor det drejer sig om private? Vi kender jo af erfaring fra kommunalarbejdet, at direktører og ejere af entreprenør-